

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่ทวีความสำคัญอย่างมากในสังคมโลก และเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างผู้คนในโลกมากที่สุดภาษาหนึ่งรองลงมาคือภาษาอังกฤษ (แครทริยา, 2551) ทั้งนี้เนื่องจากจีนมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจจนก้าวขึ้นมาเป็นประเทศมหาอำนาจในทวีปเอเชียส่งผลให้ประเทศต่างๆ หันมาเรียนภาษาจีนกันอย่างกว้างขวาง ประเทศไทยก็เป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลกได้เห็นและตระหนักถึงความสำคัญที่ปรากฏดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190) กล่าวว่า “ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก” และความสามารถในการสื่อสารเป็นสาระสำคัญ 1 ใน 5 ประการของการเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียน การส่งเสริมและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเป็นยุทธศาสตร์ในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารและประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ในปี 2558 ประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะมีการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนซึ่งประกอบด้วยประเทศ กัมพูชา ไทย บรูไนดารุสซาลาม พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว สิงคโปร์ เวียดนาม และอินโดนีเซีย โดยมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคงในภูมิภาค ในกรอบนี้ยังได้รวมอีกสามประเทศในทวีปเอเชียเข้ามาด้วยคือประเทศจีน อินเดีย และญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคนำไปสู่การจัดตั้งชุมชนเอเชียตะวันออกเฉียง (East Asian Community) ภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียนบวกสามเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้บรรลุเป้าหมาย แต่เดิมภาษาที่สองในการสื่อสารระหว่างประเทศคือภาษาอังกฤษปัจจุบันโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาจีนเพราะ

ภาษาจีนเริ่มเข้ามามีบทบาทในประชาคมอาเซียน ภาษาเกาหลี และภาษาญี่ปุ่นก็จะเข้ามามีบทบาทด้วยเช่นกัน (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, 2554)

ภาษาที่ควรจะเรียนรู้รองจากภาษาอังกฤษคือภาษาจีนซึ่งภาษาจีนเป็นหนึ่งในภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติมีความสำคัญในการสื่อสารในโลกปัจจุบันเนื่องจากประเทศจีนมีจำนวนประชากรมากถึง 1300 ล้านคน มีชาวจีนโพ้นทะเลกระจายอยู่ทั่วโลกไม่ต่ำกว่า 300 ล้านคน (สุนทรชุตินทรานนท์, 2551, หน้า28) และมีผู้ใช้ภาษาจีนถึง 867.2 ล้านคนทั่วโลก (วิกิพีเดีย, 2545) ข้อมูลของสำนักข่าวซินหัวรายงานว่า นโยบายสำคัญข้อหนึ่งของจีนคือการผลักดันให้เอกชนจีนออกไปลงทุนในต่างประเทศ (สมภพ มานะรังสรรค์, 2551, หน้า 21-23) ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจีน ฉบับที่ 12 (พุทธศักราช 2551-2558) ได้ตั้งเป้าหมายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้มีการเติบโตไว้ที่ร้อยละ 7 ประเทศจีนถือเป็นประเทศหนึ่งที่ขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมั่นคงและมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของโลกในทุกภูมิภาค เป็นประเทศที่ลงทุนโดยตรงในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะการลงทุนในประเทศไทยมีมูลค่าเกือบ 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีแนวโน้มจะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วในอนาคตอันใกล้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งในการใช้ภาษาจีนให้แก่คนไทยเพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับเวทีโลก (พรหทัย จันทรกานดานนท์, 2541, หน้า 1) ทำให้การเรียนรู้ภาษาจีนเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 พบว่าการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาโดยเฉพาะในวิชาที่ต้องใช้ความคิด การคำนวณ และวิชาที่ต้องมีการปฏิบัติทดลอง รวมถึงการเรียนรู้ภาษาที่สองยังต่ำกว่าอีกหลายประเทศในเอเชีย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545, หน้า 1) ซึ่งจะทำให้คนไทยไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาที่สอง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 8) ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นหนึ่งในแปดกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยกำหนดสาระสำคัญไว้ 4 ด้านคือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกซึ่งภาษาจีนก็ได้บรรจุอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนนี้ด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวง, 2551, หน้า 210) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งเปิดโปรแกรมสอนภาษาจีนในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ก่อนและจะขยายในช่วงชั้นถัดไป โดยในยุทธศาสตร์ที่ 3 ให้ส่งเสริมและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยอย่างเป็นทางการเริ่มต้นเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2535 ตามมติคณะรัฐมนตรีของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน โดยกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศในสถานะเดียวกับภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น (ศูนย์จีนศึกษา, สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2551, หน้า 15) ถึงแม้ว่าภาษาจีนจะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากภาครัฐแต่ก็ยังมีอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนจีนจัด โดยศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสรุปปัญหาไว้ดังนี้ (รณภพ มาสันติสุข, 2550, หน้า 16)

(1) หลักสูตรการสอนไม่มีความชัดเจน ไม่มีการกำหนดเป้าหมายการเรียนการสอนที่ชัดเจน

(2) ขาดครูบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการสอน

(3) ขาดแคลนแบบเรียนและสื่อการสอน

(4) นักเรียนไม่มีความตั้งใจเรียนเท่าที่ควร

ทำให้ประสิทธิผลทางการเรียนต่ำ ประกอบกับอักษรจีนเกิดจากการวาดภาพ เป็นอักษรภาพ ลักษณะสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนจึงแตกต่างจากการสอนภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาคำสะกด (Jiang, 2008, pp. 9-11) และเนื่องจากภาษาจีนเป็นอักษรภาพที่มีลักษณะเฉพาะต้องอาศัยการจำ (Kupfer, 2007, pp. 6-7) ต้องนำมาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการจำอักษรจีนเพื่อการอ่านและเขียนที่ระบุในคู่มือ (Yang, 2007, pp. 10-13) ซึ่งผู้เรียนภาษาจีนที่มีภูมิหลังทางภาษาเป็นภาษาตัวสะกด (alphabets) จึงมักประสบปัญหาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาจีนเพราะต้องจำอักษรจีนให้ได้ก่อนจึงจะสามารถอ่านและเขียนได้ (Guder, 2007, pp. 25-26) ภาษาจีนแตกต่างจากการสอนภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาตัวสะกดอย่างภาษาไทยหรือ อังกฤษ จำเป็นจะต้องจำเป็นตัวๆ ไปและการใช้อักษรภาษาอังกฤษมาแทนการอ่านออกเสียงภาษาจีนซึ่งเรียกว่าระบบพินอิน จะอ่านออกเสียงไม่เหมือนกับการอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการอ่านภาษาจีนในระบบพินอินเป็นอันมากทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเกณฑ์ต่ำจึงเป็นเหตุให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้เพราะการเรียนวิชาต่างๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง อีกทั้งยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดและมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดหลังจบการศึกษาแล้ว หรืออาจถือว่าเป็นทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิตในขณะที่ทักษะอื่นมีโอกาสใช้น้อยและอาจลืมไปใน

ที่สุด (Finocchiaro and Brumfit, 1983, p. 43) ซึ่งมีผลให้ทักษะด้านการฟังการพูดและการเขียนดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นๆ ดีตามไปด้วยแม้ว่าการอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาดังกล่าวแต่ในทางปฏิบัติกรอ่านของนักเรียนมีปัญหาหลายประการ (คำนึ่ง วิสัยจรและคนอื่นๆ, 2523, หน้า 147)

แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนเป็นสื่อการสอนที่ใช้แผ่นภาพการ์ตูนช่วยจูงใจให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนทั้งยังเป็นการกระตุ้นความสนใจต่อสิ่งที่เรียนและเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม นอกจากนั้นสื่อยังเป็นต้นแบบของการเรียนรู้ กระบวนการหรือความคิดรวบยอดที่สลับซับซ้อน สร้างสภาพการณ์ที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2529, หน้า 25) ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้มีความสามารถจัดประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อผู้เรียนเรียนได้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน (ไชยยศ เรืองสุวรรณ 2533, หน้า 80) ซึ่งเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีนได้มากขึ้นตามลำดับ ดังประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ (มติชนสุดสัปดาห์, 2551, หน้า 91-92) กล่าวว่าหน้าที่หนึ่งของการ์ตูนคือกระตุ้นความคิดของเยาวชน โดยไม่ต้องสอนและสอดคล้องกับวินัย รอดง่าย (2540, หน้า 11 - 18) ที่ว่า เด็กอายุ 9 - 11 ปี จะชอบอ่านหนังสือในลักษณะที่มีคำบรรยายน้อยๆ แต่บอกเล่าเรื่องราวด้วยภาพเป็นส่วนใหญ่ ภาพประกอบเรื่องอาจจะวาดขึ้นหรือใช้ภาพถ่ายจากของจริงมาประกอบก็ได้ จัดวางภาพให้เหมาะสม โดยเพิ่มความสำคัญและเด่นชัดให้มากกว่าเดิม ภาพประกอบควรมีลักษณะชวนติดตาม สดชื่น สบายตา

นอกจากนี้ยังพบว่าสื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การสอนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายที่สนับสนุนให้มีการใช้และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน โดยสนับสนุนให้มีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย และมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนทุกรูปแบบ ทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง (กมล และ นิยม เวียงสุวรรณ, 2540, หน้า 5) โดยสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้จากเทคนิคในการประเมิน เช่น การสังเกตการทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนเพื่อวัดความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีนดังผลงานวิจัยของแสงทอง ภักดีแก้ว (2543, หน้า 60-61) ได้พัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนและศึกษาผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพการ์ตูนเรื่องสัตว์ กลุ่มเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า มีประสิทธิภาพ 87.80/88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีค่าประสิทธิผล 0.65 ซึ่งสอดคล้องกับวนิดา สาวสิทธิ์ (2545, หน้า 84) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนการ์ตูนและการเรียนแบบปกติ กลุ่มเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เรื่อง ทรัพยากรดินของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

พบว่า บทเรียนการ์ตูนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.56/80.63 และนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยิ่งสอดคล้องกับพันทิพา บัจจคงตา (2549, บทคัดย่อ) พบว่าเอกสารประกอบการเรียนโดยใช้ภาพการ์ตูน เรื่องการเลือกซื้อสินค้าและบริการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.21/82.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าประสิทธิผลเท่ากับ 0.73 และนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงทำให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีความสนใจ มีความรู้ ความเข้าใจ และคุณภาพตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะที่มีแผนภาพการ์ตูนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาจีน และภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น จึงต้องมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผนภาพการ์ตูน ซึ่งการถ่ายทอดให้รับรู้้นั้นนอกจากจะบอกด้วยถ้อยคำภาษาแล้วยังสามารถบอกด้วยภาพได้อีกด้วย การสื่อสารด้วยภาพนั้นเร้าความสนใจให้อยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ทั้งยังช่วยให้เกิดความสนุกสนานลดความเบื่อหน่ายได้ดี

คำถามของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผนภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณภาพในระดับดีมากหรือไม่
2. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผนภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่ ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 2.1 ด้านประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียน (E_1) = 80
 - 2.2 ด้านประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้รวมทุกบทเรียน (E_2) = 80
3. ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผนภาพการ์ตูนสูงกว่าการเรียนรู้แบบปกติหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณภาพในระดับดีมาก

2. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่มีความเหมาะสมในด้านประสิทธิภาพซึ่งประกอบไปด้วย

2.1 ด้านประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียน (E_1) = 80

2.2 ด้านประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้รวมทุกบทเรียน (E_2) = 80

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนกับการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

ทักษะการอ่านภาษาจีน ที่เรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าการเรียนรู้ภาษาจีนตามแบบการสอนปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดบึงบัว กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียน 80 คน

2. ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาทดลองสอนทั้งหมด 16 ชั่วโมง

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

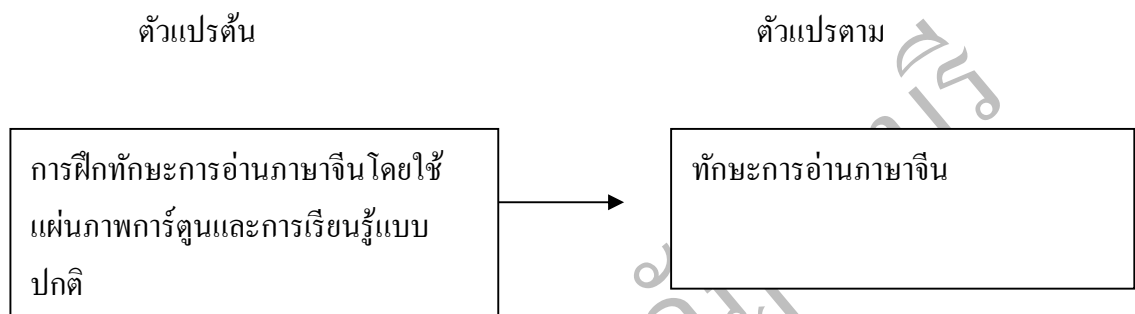
การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนวิชาภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากเนื้อหาของหนังสือแบบเรียนภาษาจีนชุดสัมพันธ์ภาษาจีนจาก บทที่ 1 ถึงบทที่ 8 จากเล่มที่ 3

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ซึ่งมี 2 วิธี คือการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนและการจัดการเรียนรู้ปกติ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาจีน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อเอกสารที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นหลักในการฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการฝึกอ่านจนมีความชำนาญในการอ่านตามบทเรียนที่ครูสอน โดยแบ่งตามเนื้อหาในแบบฝึกออกเป็น 8 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 และหน่วยที่ 8

ทักษะการอ่าน หมายถึง ความชำนาญในการประสมประสานตัวอักษรโดยผ่านการกระบวนการทางความคิดจนออกมาเป็นเสียงตามที่ได้ฝึกฝนไว้ โดยแบ่งตามเนื้อหาในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนออกเป็น 8 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 และหน่วยที่ 8

ภาษาจีน หมายถึง ภาษาจีนในหนังสือสัมผัสภาษาจีนบทที่ 1 ถึงบทที่ 8 จากเล่มที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งตามเนื้อหาในหนังสือเรียนออกเป็น 8 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 และหน่วยที่ 8

แผ่นภาพการ์ตูน หมายถึง สื่อเอกสารที่ผู้วิจัยทำขึ้นมาเพื่อใช้ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านซึ่งใช้ภาพการ์ตูนเป็นองค์ประกอบ มีความหมายแตกต่างกันสั้นๆ เข้าใจง่าย โดยแบ่งตาม

เนื้อหาในแบบฝึกออกเป็น 8 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 หน่วยที่ 2 หน่วยที่ 3 หน่วยที่ 4 หน่วยที่ 5 หน่วยที่ 6 หน่วยที่ 7 และหน่วยที่ 8

นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบึงบัว กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 80 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2558

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สามารถใช้เรียนรู้ภาษาจีนและพัฒนาศักยภาพได้ด้วยตนเอง
2. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน